

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 15.09.2011. године

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на данашњи наставак главног претреса приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **окривљени Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић,**
- **браниоци, адв. Ивана Томовић, адв. Павле Литричин, адв. Бјелетић Радмила и адв. Мирослав Перковић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да се укључимо, само не видим да ли има неког у Жупанијском суду у Осијеку. Тамо, колико видимо, још нема никога.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Ту сам, само камера није окренута према мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судија Ковач?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Да ли се чујемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хало, добар дан.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујемо се, мало је слабији овде код нас звук, па Вас нисмо чули. Судија Марио Ковач, је ли тако?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је приступио од сведока?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Приступили су Драган Штрбац, Милан Грчић и Стипе Бенак, Матилда Вранић није приступила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко није приступио? Извините, ко није приступио, Матилда Вранић?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још, Драган Штрбац је приступио? Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Он је приступио, ови остали су дошли, сво троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Милан Грчић?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је од стране судије Жупанијског суда у Осијеку утврђено да су приступили сведоци Драган Штрбац, Милан Грчић и Стипе Бенак.

Није приступио сведок Матилда Вранић, уредно позвана.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Уредно је позвана, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су разлози, зашто она није приступила, да ли сте добили неку информацију?

Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Не, нисам добио никакву информацију, али то је једна жена стара, осамдесетак година и вероватно је ту препрека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Исто као и за Ђуру Опачића, за неки дан човек је обавестио суд да је тешки срчани болесник, старац и да не може долазити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, међутим, ми смо у међувремену добили неки извештај да је он хтео да сведочи, али то је дошло јуче код нас, 14.09.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Он је полицији рекао да би хтео сведочити, но, међутим, променио је мишљење и обавестио о томе писмено суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа, онда ћемо почети испитивање сведока, тако што ћемо испитати прво сведока Драгана Штрбаца, ако може да уђе.

Судија Жупанијског суда у Осијеку Марио Ковач: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ДРАГАН ШТРБАЦ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите Ви негде да можете да видите, овде, овде можете да седнете, да направите места окривљенима да они могу да погледају, да Вам буде лакше. Добар дан, господине Штрбац, да ли се чујемо?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само приђите мало ближе микрофону, да би могли да Вас чујемо.

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Добар дан, чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ви сте овде позвани у својству сведока, јер се овде води поступак против Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Прво ћемо да узмемо Ваше личне податке. Ви сте већ дали личне податке 2000. године, када сте били саслушани, овде пише у Дому културе «Каранац» од стране истражног судије, па да видимо, да ли су исти подаци – Драган Штрбац, од оца?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте које године?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: 1963. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Двор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Двору, сада живите, где?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Каранац, Иве Лоле Рибара 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иве Лоле Рибара број 3. Овде сте позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, за које је прописана казна затвора. Исто тако, не морате да одговарате на питања, која Вас, односно Ваше блиске сроднике може довести до тешке срамоте, односно кривичног гоњења и материјалне штете. Ја ћу Вам рећи текст заклетве, а Ви поновите за мном – заклињем се.

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом говорити само истину.

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Да ћу пред судом говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: И да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што сам рекао, само да Вас питам, да ли ова четири лица, Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића познајете и да ли сте са њима у завади или у неком сродству?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Нисам ни у завади ни у сродству, а познајем само Стригића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Стригића, добро. Као што сам Вам навео, овде им се ставља на терет кривично дело ратни злочин против цивилног становништва и то је за период од августа 1991. године па до краја исте године у Белом Манастиру. Стављено је на терет окривљенима Зорану Вукшићу, Велимиру Бертићу, противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, примењивање мере застрашивања, затим стављено им је на терет убиство појединих лица и то Зорану Вукшићу, затим Зорану Вукшићу, Слободану Стригићу и Бранку Хрњаку стављено је исто на терет убиство појединих лица и то породице Чичак, а Зорану Вукшићу да је 10.10.1991. године убио Адама Барића и ранио супругу Ану Барић. Ви сте у том временском периоду били на овом терену, ту сте и живели. Видимо Ваш, од 11. месеца 2000. године дали сте изјаву. Да ли остајете при оној изјави коју сте тада дали, да ли се сећате?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Па и не сећам се више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, па добро, можете ли да нам испричате, кажете да знате Слободана Стригића. Где сте у то време радили, шта Вам је познато о овим догађајима, о убиству породице Чичак, о самим приликама у Белом Манастиру, да ли је било затварања неких лица, да ли је било малтретирања? Шта је Вама познато, ето испричајте нам.

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Не могу тврдити ништа да ли је неко затваран или не. Сигурно је, али оно једино ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте тада радили, хајмо да пођемо од тога?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Па до 1992. године радио сам у пољопривреди, јесте да сам се водио да радим у полицији, али нисам у бити био тамо. Тек сам 1992. године у пролеће негде почео као радити у милицијској станици Крајине, али сам радио у «Кнежевим виноградима» као одељење милиције, не у Белом Манстиру. У Бели Манстир уопште нисам ни ишао, само понекада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте живели у селу Каранац, је ли тако?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је живела и породица Чичак.

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био и Стригић. Шта знате, хајде да пође од тога, шта знате о породици Чичак?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Мислите о догађају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О догађају, шта Вам је познато о самом догађају?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Познато ми је да је један мој колега је истраживао то дело. Не могу рећи, нисам прочитао ту пријаву коју је он тврдио да је написао, али окривљивао је Вукшића и браћу Маџарац највише за то дело. Зашто, не знам, не знам доказе којима је располагао, нити сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао тај Ваш колега?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Дејан Вигњев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он живи негде ту, јесте га виђали, да ли знате где је, да ли имате неке податке о њему?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Једино што знам, је да је негде у Србији, али нисам дошао до адресе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта Вам је он испричао, шта сте чули од њега?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Па не знам и не сећам се точно како је то испричао, али знам да је њих тројицу оптуживао. Чињеница да је за Душана Маџарца викао да је убојица и оптуживао га за то дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са колегом Вигњевићем, нешто сте овде причали, али да је не причам уместо Вас. Шта је било даље са колегом Вигњевићем, да ли је он поднео ту кривичну пријаву?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Мислим да није, морао је побећи, било је превише претњи да ће и сам настрадати, па је човек побегао из Барање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, познајете Слободана Стригића. Шта је он био, какав је био, шта је он радио пре догађаја?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Па мислите за време рата или пре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата, пре рата и за време рата, шта Вам је познато?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Па познат ми је, не знам у којем смислу Вас интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је најбоље, да Вам постављају питања, па ћемо пустити тужиоца прво. Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, Небојша Марковић, заменик тужиоца за ратне злочине.

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам Вас добро разумео, Ви сте били у Новом Кнежеву у милицији када сте били?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Кнежеви Виногради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кнежеви Виногради, извињавам се. А тамо сте се водили, а почели сте на посао да долазите, уствари, у току 1992. године?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Да, када је формирано одељење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми, у периоду од августа до краја 1991. године, да ли сте долазили у СУП Бели Манстир?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Само једном сам био, али после тога више нисам долазио, цело време сам био у Каранцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А којим поводом сте тада долазили?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Па звали су ме, да ли бих радио или не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вас је примио?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Па и не сећам се, да будем искрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је било познато, да ли тај СУП, да ли је имао просторије за привођење и где су се налазиле?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Да, имао је, па да имао је две затворске јединице, доле у подруму, прије рата још.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тада када сте Ви долазили, да ли сте могли да видите или чујете, да ли је неко био затворен тога дана у тим просторијама?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Нисам се дуго задржавао, нити сам силазио доле, али да ли сам чуо, чуо сам свашта од тада, то не бих баш говорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, мислим тада када сте били, да ли сте чули, рецимо, да неко пева песме из тих просторија?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: То не могу рећи, нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми, да ли познајете оптуженог Вукшић Зорана, звани «Жути» и «Поштар», односно да ли сте га упознали?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Познам га само из приче овако више, а особно га не познам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а познајете ли Зорана Маџарца?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Њега знам, њега сам виђао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је из Вашег, да кажем места, из Каранца?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Није, држао је угоститељски објект не посредно, из суседства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате о њему, да ли је он био припадник СУП Бели Манастир у то време?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Да, знам, да био је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, у ком одељењу, да тако кажем?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: То не бих знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, какву је униформу носио ако је носио?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Онда су се носиле свакакве униформе, ко ће то запамтити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а кажите ми, Стригић је исто из Каранца, је ли тако?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта о њему знате, да ли је он био припадник неке јединице у то време?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Знам да је припадао јединици од Јарића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је то јединица?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Па не бих знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то нека интервентна или специјална или каква?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: У том својству неком, да, интервентна или специјална.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, што се тиче убистава ове породице Чичак, када сте Ви о томе сазнали, то што имате нека сазнања? Јесте Ви сазнали да су они нестали у неком времену, пре него што ћете чути да су били убијени?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Да, чули смо да су одведени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога сте то чули? Да ли је то неко видео од мештана?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Не сећам се од ког сам чуо, али по причама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било ко казао, то што сте чули, да ли је било ко казао ко их је одвео?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Да, спомињали су се Вукшић и Зоран Маџарац и Хрњак и још један полицајац, али не знам који, који наводно је отишао, сада баш не знам како је та прича ишла, већ сам заборавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, да ли сте са Стригићем евентуално нешто причали о том догађају, било када, касније?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Нисам никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте никада? Казали сте да, овај, да Вам је причао Дејан Вигњевић да је спремао кривичну пријаву. А кажите ми ко је тај човек? Ми смо овде прегледали неке евиденције и нашли смо да постоји Драган Вигњевић као неко лице које је потписивало некакве кривичне пријаве.

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Ја мислим да је Дејан, ако се добро сећам, ради се о полицајцу који је прије рата радио у Загребу као полицајац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало гласније, молим Вас.

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Кажем, ради се о полицајцу или милицајцу, како хоћете, који је прије рата радио у Загребу и онда је за вријеме,

када је то све почело, дошао у Барању, ради се о једном добром полицајцу, колико је мени познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком је он одсеку био, да ли је он био у одсеку који се бави у оперативи, како кажу?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Да, био је линијски оперативац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Перу Милиновића из Каранца?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Да, познајем Перу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте са њим нешто причали у вези овог догађаја?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Је, он ми је испричао нешто као да је чуо, то сам споменуо, кажем, али не бих се држао тога, јер ради се о особи која баш не може стајати иза својих исказа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али шта Вам је он испричао, да ли је он са неким разговарао у вези са тим убиством, на пример, Анте Чичка?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Па кажем, сада да изнесем то што ми је он говорио, можда бих некога повредио, али ја не верујем у то што ми је рекао, сада не верујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тада, јесте веровали?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Нисам ни тада, али сам био дужан то испричати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви нам кажите шта Вам је он казао, ми ћемо то проценити и евентуално ако будемо могли, да ли је жив тај Перо Милиновић?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Он је негде тамо у Србобрану, ако се ја не варам, па је најбоље да њега питате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих ипак инсистирао да нам кажете, Ви сте сведок, па нам кажите, шта Вам је он испричао?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: А испричао је неку верзију своју о одовђењу обитељи Чичак и о убојству, али кажем, не бих понављао сада, може човек доћи и рећи, нисам ја то рекао, па још ћу ја одговорати због тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не можете одговорати никако, то не значи да Ви не говорите истину. Кажите ми, од кога је он имао сазнања, ко је са њим разговарао?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Он је рекао да је наводно са њим Стригић Слободан разговарао, али кажем, не могу гврдити да је то истина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта му је казао?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: А испричао му је, а и мени је испричао, уствари, Милиновић, не знам да ли је њему неку своју верзију догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је казао Стригић да је он учествовао у том догађају или нешто друго?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Да, да је био судионик догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања. Извињавам се само, вероватно о томе не знате ништа, 28. августа био је неки напад

или чишћење села Козарац. Да ли нешто знате о томе, односно да ли сте учествовали у том чишћењу?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Нисам учествовао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, онда нећу даље да Вас питам. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите одбрана.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добар дан, господине Драгане, адвокат Ивана Томовић, бранилац Зорана Вукшића. У овој изјави која је нама достављена од 14.11.2000. године, Ви наводите да је Слободан Стригић био у селу познат као ситнији, а касније као крупни криминалац. Да ли ми можете рећи, да ли је он због таквог свог понашања некада привођен, да ли је вођен неки поступак против њега?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Речено је у неком другачијем контексту, само, не не могу рећи, није човек никада оптуживан, никада привођен, никада није служио никакву затворску казну због неког свог дела.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А да ли познајете Мирка Стригића?

Сведок МИЛЕНКО ПЕРИЋ: Да, познајем, то му је брат.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А где је он био запослен, да ли то знате?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Пре рата је радио једно време у полицији, а после не знам где је, да ли је добио отказ или је дао отказ, не знам како се завршило са њим.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: И само ћу још нешто. У овој изјави коју сте дали 2000. године, кажете: «Од значајних информација могу рећи да су Слободан Стригић и Зоран Вукшић и Зоран Маџарац доспели у притвор Жупанијског, односно Окружног суда Сомбор». Одакле Вама таква сазнања?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: То нисам никада рекао, немам појма.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, само се представите.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: (бранилац Слободана Стригића) Господине Штрбац, сада сте рекли, односно довели у питање Ваше речи са овог записника од 2000.године, да је Стригић био познат као ситнији и крупнији криминалац, па да ли остајете при тим речима или не?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Не, рекао сам већ да је то речено у неком другачијем контексту, тако је испало, али није ми била намера њега теретити.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добро, хвала, што се тога тиче, а сада да Вас питам, малопре сте такође довели у питање кредибилитет Пере Миљиновића као евентуалног сведока. Да ли нам можете рећи, на шта сте при том мислили и зашто сумњате евентуално у његове речи?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Не знам колико би то сада било за рећи, овај, ради се о човеку који није чак тврдио да је разговарао и са самим врагом, мислим, нека ми опрости, али тако је тврдио и свашта још нешто са њим, углавном, ради се о особи која није, није компетентна.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: (бранилац окривљеног Хрњака) Да ли остајете при делу Вашег исказа од 14.11.2000. године, где сте рекли да сте од Пере Милиновића чули да је Слободан Стригић убио Анту Чичка?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Кажем да не верујем.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли сте чули од њега, то мене интересује, да ли је он то Вама рекао? А сада, да ли Ви то верујете или не, то је Ваша ствар, него да ли је он то Вама рекао, то је моје питање?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Јесте, рекао је, али то је најбоље да питате њега.

Адв. РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, неко од окривљених, да ли имате питања? Неко од окривљених? Нема. Ви сте живели у овом месту Каранац. Јесу Вам познате прилике уопште у Каранцу? Рекли сте да су ови Маџарци држали гостионицу.

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: У суседству код обитељи Чичак су држали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било нешто између породице Чичак и породице Маџарац, да ли је било неких свађа, да ли је било неких трзавица?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: То не бих знао, мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да није?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као да смо се закочили, само да видимо да ли сада ради. Да ли има допунских питања? Хајте браниоче, изволите, да ли нас чујете?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Чујем, чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мало се слика зауставила, важно је да се чујемо.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Хтео сам само да Вас питам, Ви познајете локални терен, претпостављам. Ако би се из Дарде кренуло возилом преко Кнежевих Винограда ка Белом Манстиру, да ли би се пролазило поред Каранца?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Па, у оно време не би, сада би, могло би се проћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: У оно време ме интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Цестом, не.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Није могло да се прође?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Није било потребе ако идете из Дарде за Бели Манастир.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добро, али да ли је могло, ако се рецимо из Дарде иде преко Кнежевих Винограда?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Па да бисте ишли из Дарде према Кнежевим Виноградима, морате проћи кроз Каранац.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Морате?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Уствари, поред, јер то је мало увучено од цесте.

Адв. ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добро, хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да додате или да кажете?

Сведок ДРАГАН ШТРБАЦ: Не, немам.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте приступили. Ако може да уђе сведок, само да видим, ми имамо проблема, режија са сликом, не знам да ли ће, звук имамо, слику тренутно немамо. Ако може да уђе сведок Стипо Бенак. Ја не видим шта се сада дешава.

СВЕДОК СТИПО БЕНАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Бенак да ли се видимо и чујемо? Да ли ме чујете?

Сведок СТИПО БЕНАК: Чујем, чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стипо Бенак, је ли тако? Господине Бенак, Ви сте овде позвани као сведок. Само микрофон мало ближе, хвала. Узећемо прво Ваше личне податке, ја их имам овде са записника о саслушању сведока у Жупанијском суду у Осијеку од 20. сијечња 2001. и од 30.03.2010., два пута сте саслушавани па само да видимо да ли су Ваши подаци остали исти, Стипо Бенак, од оца Мике, је ли тако?

Сведок СТИПО БЕНАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе не чујемо Вас. По занимању сте тракториста?

Сведок СТИПО БЕНАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште је Дубошевица, Алојзија Степинца 44?

Сведок СТИПО БЕНАК: Точно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, стар 52 године, је ли тако? Колико је сад? 53?

Сведок СТИПО БЕНАК: 53.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде се води поступак против Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића, да ли познајете ова лица, јесте ли у сродству са њима или у завади?

Сведок СТИПО БЕНАК: Не познам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете их? Само молим вас мало ближе микрофону или мало јаче, слабо се чује. Хвала. Ви сте овде у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате одговарати на питања која Вас или неког Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, кривичног гоњења, односно материјалне штете. Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, Ви поновите само за мном. Заклињем се.

Сведок СТИПО БЕНАК: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом говорити само истину.

Сведок СТИПО БЕНАК: Да ћу пред судом говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок СТИПО БЕНАК: И да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок упозорен, опоменут, заклет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што смо мало пре рекли два пута сте били испитивани, једном 29.сијечња 2001. а други пут 30.03.2010. да ли остајете при ономе што сте тада рекли код истражног судије?

Сведок СТИПО БЕНАК: Па и не сјећам се шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево ја ћу Вам рећи, овде се ради о догађајима од августа 1991. па до краја исте године у Белом Манастиру, ова четири лица стављено им је на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Ту су окривљени Зоран Вукшић и Велимир Бертић вршили повређивање телесног интегритета, примењивање мера застрашивања, мучења, нечовечног поступања, противзаконитог затварања, значи имамо убиство појединих цивилних лица, а то је стављено и Зорану Вукшићу, Слободану Стригићу и Бранку Хрњаку. Што се тиче убиства лица ради се о убиству Адама Барића, убиству чланова породице Чичак, а затим ту је и напад на село Козарац. Ви сте дали Вашу у испитивању, само је питање, кажете да не познајете ова лица, видимо да сте били у притвору, како су Вас притворили, ко Вас је притворио, да ли је био неко присутан од ових лица ако их знате, да ли их уопште познајете?

Сведок СТИПО БЕНАК: Ја не познајем ова лица, нити познајем лица која су ме притворила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је дошло до Вашег притварања? Ето то нам испричајте. Били сте четири дана у милицији Бели Манастир, можете ли укратко да нам испричате шта се десило?

Сведок СТИПО БЕНАК: 20.рујна, субота прије подне се чуло пуцање по селу и стао је ауто из којег су излети наоружани људи. Ја сам баш био на дворишту са обитељи и ту су ме онда бацили доље, изударали, у гепек и однели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи што су Вас ударили јесте ли знали неког тада?

Сведок СТИПО БЕНАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули неко име, јесте ли чули како зову један другог? Јесте ли запамтили неко име, презиме, надимак?

Сведок СТИПО БЕНАК: Па то је све било толико кратко, чуо сам само неки Суви, нешто, не знам ко је то од њих био. Они су били иза мене, они су се раширили по собама, по дворишту, по шта ја знам шта су све радили, разбацивали пособама, а двојица су нас одвезли даље до друге улице. Тамо су натоварили Бошњака, па онда у следећу улицу тамо су код Каћева натоварили на нас у гепек све, нас тројицу однели у Бели Манастир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били у притвору поменули сте овде да су вас тукли и да је умро Теслација Давор, да ли се сећате?

Сведок СТИПО БЕНАК: Он је и данас жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, извињавам се погрешно сам, Месарић Владо, да.

Сведок СТИПО БЕНАК: Месарић Владо је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте шта се то десило, како, ко је долазио доле код вас у ћелије, шта је било?

Сведок СТИПО БЕНАК: Ја њих не познам никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да опишете како су изгледали, да ли се сећате неког? Је ли био неко специфично, не сећате се?

Сведок СТИПО БЕНАК: Прије 20 година је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако се не сећате.

Сведок СТИПО БЕНАК: То су били младићи, сад су средовечни људи, млађи од мене су били, покупљени, пијани, какви све, нису били у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. После четири дана сте пуштени, је ли тако?

Сведок СТИПО БЕНАК: Нисам пуштен, него су ме однели милицајци у Мађарску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Мађарску?

Сведок СТИПО БЕНАК: У Мађарску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ће тужилац да Вам постави нека питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, заменик тужιοца Небојша Марковић. Кажите ми где сте Ви живели, где су Вас то ухапсили?

Сведок СТИПО БЕНАК: Знате адресу која је ту наведена, Дубошевица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дубошевица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, мислим то је било у Вашим личним подацима али ми морамо да имамо на записнику, Дубошевица.

Сведок СТИПО БЕНАК: Тамо живим и сада, тамо сам и онда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви у то време радили, чиме сте се бавили?

Сведок СТИПО БЕНАК: Пољопривредом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пољопривредом. Јесу ли Вама кад су дошли да Вас ухапсе рекли зашто Вас хапсе, јесу ли нешто тражили, вршили претрес по кући?

Сведок СТИПО БЕНАК: Па жена ми је после рекла да су однели и путовнице и новце и оружје су тражили али у собама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми колико лица је Вас тада тукло том приликом?

Сведок СТИПО БЕНАК: Па ту је био један који ме ударао, ови други се распршивали по дворишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А чиме Вас је тај један ударао?

Сведок СТИПО БЕНАК: Кундаком и ногом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иста особа или се ради о две особе?

Сведок СТИПО БЕНАК: Па ту је једна особа била иза мене, ја нисам више видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите овако, у том исказу кад сте 2001. године саслушавани, значи пре отприлике 10 година, казали сте.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам председниче већа, ја се противим јер је сведок дао два опречна исказа код истражног судије и да је сасвим нешто друго, па га се треба прво питати на једне и на друге околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, сачекајте молим вас. Питања поставља тужилац, он поставља питања из онога што је рекао у записнику о саслушању сведока.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Супротно је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви будете постављали питања Ви можете да поставите и супротно и све. Немојте се мешати тужιοцу у његов начин испитивања, не ради ништа што није по ЗКП-у да не може да му постави питање. Изволите тужιοче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Казали сте овако «да је Векац, коме не знате име и презиме, један од оних који Вас је хапсио с неким

Марићем и Сухим, да Вас је Векац том приликом кундачио. Како се зове Векац то не знам, он мене није испитивао него ме је само кундачио. Тај Векац ме тукао кундаком, а Сухи ногом, стрпали су ме у гепек «Ладе Ниве» и тако ме довели до Белог Манастира». Тачно је да сте у другом исказу после 10 година рекли да Вам надимак Векац ништа не говори као што и данас то кажете па Вас само молим да ако можете да објасните да ли сте то казали пре 10 година, ако сте казали да ли сте тада боље памтили или то нисте ни казали?

Сведок СТИПО БЕНАК: Ако стоји тако записано вероватно сам казао, али сам боље и памтио, а друго ја их нисам познавао, нити их сад знам. То што сам чуо и навео та имена то сам чуо од других људи који су их ваљда знали па су рекли да су били у тој групи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок СТИПО БЕНАК: А кад ми каже онај са оштром косом жутом онда то кажу Векац, па онда је тај Векац мене ударао, ако је то тај, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми, ту сад за то време за та четири дана док сте били затворени, колико је људи било са Вама затворено у тим просторијама? Ви сте набројали ове неке које су заједно са Вама повели тим истим возилом, да ли је још неко био? Да ли су ти људи били у тим просторијама и да ли је још неко био?

Сведок СТИПО БЕНАК: Били су они али нису били са мном у соби, били су у другој, ја сам био у, то је служило као гардероба им, просторија са ормарима и клупом, ту сам био јер ћелија је била мала, ја не знам, два са два можда, једном сам је видео јер су нас у ВЦ водили крај тога, а ово су биле њихове гардеробе где су нас позатварали, а било је са мном у соби још и тај Месарић покојни и овај Маџарац Марин и Ђурин Матија и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли и овај Давор?

Сведок СТИПО БЕНАК: Таслађић да и Таслађић Давор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хоћете ми рећи, кажете да не можете нисте познавали ове који су долазили да вас туку, хоћете ми рећи у које доба дана кад се дешавало то када долазе да туку?

Сведок СТИПО БЕНАК: То је после 10, 11 сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Увече или пре подне?

Сведок СТИПО БЕНАК: Увече, увече, кад више не буде никога осим неки можда дежурни милицајац који је то дозвољавао да нас изводе у једну просторију засебну и њих је било десетак и онда ту је било палице, ноге од столица, овако ногама, стојиш у средини или ако си сјео онда је још горе јер онда те сруше доље и онда те газе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли Вас том приликом нешто испитивали или су нешто друго говорили, јесу ли вас вређали или мислим на који начин, како је то изгледало?

Сведок СТИПО БЕНАК: Па вређали су ме по националној основи и да сам ХДЗ и углавном је то било, јер исто нико од њих није познавао мене да би имао ишта сазнања некаквога, овако од живота да би због тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ако сам разумео изводили су вас у засебну просторију када вас и сваког оног кога туку?

Сведок СТИПО БЕНАК: Да, да, у засебну просторију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ове друге који су са вама били, јесу ли и они сви ишли у ту засебну просторију, јесу ли били вођени?

Сведок СТИПО БЕНАК: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим Владе Месарића, јесу ли се и на другим видели трагови повређивања?

Сведок СТИПО БЕНАК: Па видило се на лицу, тешко је то сада рећи, нису биле ране, то су модрице и отеклине које су се виделе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли се сећате Ви где сте имали повреде и какве?

Сведок СТИПО БЕНАК: Па имао сам на лицу углавном и назад, леђа су ми била сва црна и тур.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми онда како је дошло до тог, на који начин су вас пребацили у Мађарску, је ли Вам то неко саопштио?

Сведок СТИПО БЕНАК: То је било овако, сад ћу вам рећи, то је било у уторак поподне кад су овог Месарића довели и убили тамо у тој соби и онда су га к нама гурнули у собу и онда смо, као за Сомбор ће га однети у болницу да га изнесемо ја и Таслацић. Он је био висок, јак човек, нисмо ми њега ни могли. Онда су помогли али већ смо ми осетили на степеништима да је изгледа преминуо јер је толико одједном био тежак да више нисмо могли да држимо, а то су после они за једно два сата и неко одозго чујемо ди вичу «е умро онај који је послан за Сомбор», вероватно се то односило онда на њега, а то је било, не могу сад знати, нисам ја више тад имао појам о времену, било је поподне и онда су нас навече, је дошао један милицајац и после кад сам отишо у ту собу видео сам да је то иста та соба где су нас тукли, прозивао нас је и један и други милицајац нас изводио. Мислио сам сад смо готови, а опет гледам па као нико није прошао, ја сам у првој соби, нико није прошо осим њега тамо, шта ће сад бити. Он је имо неку биљезницу испред себе и пита ме «где ћеш, хоћеш у Борово Село, хоћеш у Мађарску». Тад нисам знао точно шта сад с тим мисли, а

Мађарска ми је ту на пар километара и обитељ ми ту, ми смо погранично мјесто одмах уз границу и кажем «Мађарска». Како сам рекао да је то било уторак, не, то је било у понедељак, то је било у понедељак, исправљам се, а у уторак онда прије подне су сишли доље и чита мене и још једног из Кнежева и онда су нас натоварили у комби и одвезли, а тако сам после онда видео и ове друге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми јесте ли сазнали како се зове тај полицајац који Вас је питао хоћете ли у Мађарску или ћете у Борово Село?

Сведок СТИПО БЕНАК: Не. Како? То је био старији, који је иначе тамо и радио, а нисам знао, не знам ни данас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли нешто знате о судбини ових других људи који су били заточени а који нису били у Мађарској, ове које сте познавали, шта се са њима десило, јесу ли пуштени, размењени или је још неко страдао осим Владе Месарића?

Сведок СТИПО БЕНАК: Неки су пуштени, ова двојица што су из села мог ти су пуштени кући, отишли су за Дубошевицу, а овај што је био са мном тај из Батине, Шумађарац Марин за њега сам чуо и Црвени криж и Црвени крст и сви га траже, на крају се рекло да је он убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се на крају рекло, нисам Вас добро чуо?

Сведок СТИПО БЕНАК: Да је убијен, јер га нема ни до дан данас и да је исто убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било са телом Владе Месарића, је ли оно пронађено, је ли сахрањен човек, да ли Вам је то познато?

Сведок СТИПО БЕНАК: Па вјероватно није јер пуно година после ме је његова супруга једном звала, ту сам био исто на неком испитивању и онда после ме она звала да ли би ја посвједочио да је он умро. Па кажем не могу ја сведочити нисам ја ни љечник да бих ја то тако знао, то је била наша претпоставка да, али она није за њега ни знала нити је имала сазнања где је он, тако да су све те године га водили као нестали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више.

Сведок СТИПО БЕНАК: Нема никакав статус решен зато ме је звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ће Вам поставити питања браниоци окривљених. Изволите.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Бранилац Зорана Вукшића. С обзиром да сведок Стипо Бенак говори о периоду када је он приведен 20.рујна тачније септембра 1991. године с обзиром да мој браћеник у том

периоду није био у СУП-у већ је био на ВМА, ја немам никаква питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите остали браниоци. Изволите.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Бранилац Мирослав Перковић адвокат Велимира Бертића. Имам једно питање, у ствари прво користим прилику да поздравим судца Марина Ковача, имам једно питање господине Бенак, да ли сте упамтили за то лице што сте рекли да сте видели тај што Вас је тукао са оштром жутом косом и за којег су Вам рекли да је Векац, да ли сте још приметили нешто на њему, како је био обучен или било шта?

Сведок СТИПО БЕНАК: Па били су обучени у маскирном сви, то је једино.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала, немам више питања.

Сведок СТИПО БЕНАК: Војном одјелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после. Има ли питања? Окривљени немају питања. Немам ни ја, чланови већа немају. Хвала Вам господине Бенак што сте приступили и сведочили у овом поступку. То би било све. Нека уђе сада следећи сведок Милан Грчић.

СВЕДОК МИЛАН ГРЧИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Грчићу, да ли се чујемо? Само приђите мало ближе микрофону да би ми могли да чујемо Вас.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Ево чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад чујемо и ми Вас. Ви сте овде позвани у својству сведока. Прво ћемо узети Ваше личне податке, имамо Ваше личне податке из 2000. године, па да видимо да ли се нешто изменило у међувремену. Милан Грчић, је ли тако, од оца?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Јосипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте које године?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: 1953.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац, добро. Где вам је место пребивалишат, где сте рођени, у Каранцу?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: У Каранцу, ту и пребивам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Иво Лоле Рибара бр.2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу Вам рећи овде се води поступак против Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића, да ли познајете ова лица? Јесте ли у завади с њима? Нисте у сродству?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Познам. Не, ни у сродству, ни у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Исто тако не морате да одговарате на питања која Вас, односно Вашег блиског сродника може довести до тешке срамоте, односно кривичног гоњења и материјалне штете. Ја ћу Вам сада рећи текст заклетве, Ви поновите за мном. Заклињем се.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу пред судом говорити само истину.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Да ћу пред судом говирити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок опоменут, упозорен, заклет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се води поступак као што сам рекао против ова четири лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Говори се о периоду од августа 1991. па до краја исте године. Зорану Вукшићу, Велимиру Бертићу стављено је на терет противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, примењивање мера застрашивања, терора, мучења, нечовечног поступања. Овде имамо убиства појединих лица то је стављено Зорану Вукшићу, Слободану Стригићу и Бранку Хрњаку, ради се о догађајима у вези села Козарац, затим убиство четири члана породице Чичак и убиство Адама Барића. Ви сте већ изнели у свом исказу када сте испитивани у Каранцу 2000. године, да ли остајете при ономе што сте тада рекли, да ли се уопште сећате тога? То је било пре 12 година, 10 година.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па углавном се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остајете при томе. Можете ли укратко да нам испричате шта сте радили, где сте били, да ли познајете ове људе, одакле их познајете, да ли сте чули за ове догађаје, ако сте чули од кога сте чули, како сте сазнали? Ви сте тада радили у полицији, односно милицији. Изволите, укратко само.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Значи крајем осмог мјесеца или почетком деветога, сам позван да се отвара полиција у Белом Манастиру. Доласком тамо, затеко сам пуно људи тамо доста непознатих и стављен сам да будем у дежурство као дежурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону, молим вас.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Постављен сам да будем да радим у дежурној служби као дежурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у Белом Манастиру?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Сад ми реците за који посебан случај треба да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево прво, да ли познајете ова четири лица Зорана Вукшића, Слободана Стригића.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Да, познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле их знате, јесу ли они радили у полицији, нису радили у полицији?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Радили су да. Зоран Вукшић је био припадник ваљда Специјалне јединице милиције тада. Стригић такође, Зоран Маџарац је био у милицијској станици, а овај Хрњак он је био у станици милиције а мислим да је био и возач начелника тадашњег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Бертића?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Е да, припадник Специјалне полиције, милиције тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте радили у дежурани, је ли тако?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још радио, колико је вас радило у тој дежурани?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па било је нас дежурних четворица ваљда, имали смо помоћнике који су се мијењали и ове као интервентне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ђуро Опачић радио у дежурани?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Да, радио је. Ја мислим да је био помоћник, једно време чак и мени је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли Ви радили у исто време кад и помоћник или сте имали различита времена рада?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па помоћници су се мењали, ми смо имали онај систем али код помоћника су се углавном мењали, није било стално, колико се ја сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Бранко Хрњак радио некад са вама у дежурани?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Са мном у дежурани није радио, а могуће да је радио и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта вам је познато о овим догађајима, да ли знате нешто о убиству Адама Барића? Јесте ли сазнали нешто или о убиству породице Чичак шта вам је познато, то нам испричајте?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Више ми је познато ово око породице Чичак зато што су из мјеста одакле сам ја, а ове друге људе нисам познавао тако да ми је мање остало у сјећању. Знам за обитељ Чичак да су пронађени мртви у вријеме мога дежурства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Значи доласком негде око седам сати ујутро у дежурство, долазили су и полицајци из ових других мјеста, углавном сјећам се да су дошли из оног дијела који пролази крај тог мјеста где су они пронађени, тамо из Болана, из Јагодњака, људи који су дошли радити они су дојавили да су пронађена тела мртва на тој пустари, мислим да се зове Судараш. Та информација предата је у дежурство, међутим и раније је већ исто доба је била позната већ та информација горе у уреду начелника и оперативном саставу. Они су упутили екипу тамо за очевид. Ја до краја дана моје службе нисам добио, колико се сјећам, никакву повратну информацију да ли су они идентифицирани и о чему се то тамо ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сазнали нешто, је ли се причало у полицији, је ли се сазнало ко их је убио? Јесте ли имали неку информацију у вези тога?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Било је то већином у велу тајне, кроз јавни поговор се провлачило име Вукшић Зорана и у оно доба нико се други није око тога спомињао осим њега. Касније кад је дошла мирна интеграција кад су дошле колеге из полиције Хрватске онда сам чуо и за ова друга имена око тога да се крећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте нешто помињали, Ви сте били дежурни и знате да постоје просторије за задржавање. Шта Вам је познато о тим лицима што су задржавани?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Просторије за задржавање су биле у подруму, ми смо у дежурству водили књигу у којој се водило задржане особе. Ја ћу причати о мом поступању тада, имао сам чврст став да доле не може нико ићи ко нема неког посла службеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко хтео да иде доле, јесу ли покушавали да силазе, ко је покушавао да силази доле?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Тај мој став са пренео сваком моме помоћнику који је тамо био и сви су они знали. Мени особно, а

вјерујем, не знам да ли њима се неко обратио да пита да иде доле, углавном немам таквих сазнања. Знали су да нисам за то и нису ме хтјели ни питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате сазнања да су ишли доле, неког другог кад је био дежуран? Јесте ли чули приче да ли су ишли ти неки други људи и ко је то ишао доле, ко је то ишао без да кажемо дозвољте, знате, јесте ли чули?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Опет из јавног поговора да говорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, оно што сте чули, ако сте чули.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па причало се да иде Вукшић, да је Хрњак ишао да их тера тамо да пјевају али ја опет тврдим, говорим да у моје доба то нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли знали, овде сте исто поменули, Ви сте баш из тог места Каранац где су и породица Чичак, је ли тако?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су нестали тог дана је ли долазио неко од породице Чичак да се распита код Вас да ли можете нешто да сазнате о њиховој судбини? Да ли је можда дошла Јадранка или неко или њихова мајка?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Не, нису долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате је ли било можда неких размирица између породице Чичак и од Маџарац породице, је ли Вам било то можда, јесте ли чули нешто у том јавном поговору? Питам само. Они су имали кафану испред куће породице, ту до куће породице Чичак јесте ли ишли некад?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Да, држали су, пред рат су држали тамо кафану али да ли су имали неке размирице стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам само, само да чујем.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Добро, ја одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче. Сад ће вам тужилац поставити питања, а онда ће и одбрана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић. Кажите ми пре него што су пронађени лешеве људи из породице Чичак да ли сте имали нека сазнања да су они били ухапшени, да су довођени?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Причало се, причало се по селу да су одведени, да их је милиција одвела и да су нестали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се причало по селу?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: А у полицији ништа службено око тога није говорено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се причало у селу од милиције ко их је одвео, да ли је неко познат био?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Нисам о том, немам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У овој својој изјави што Вам је судија предочио казали сте да се причало да је то одвођење наводно извршио Вукшић Зоран звани Жути?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па да, то је из јавног поговора што сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ипак се помињало име?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па већ сам рекао управо да се око тога увијек говорило провлачило само његово име.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли знате у те просторије за привођење ко је био привођен?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Пуно људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Доста људи је тамо приведено, ја сад именце не могу Вам рећ, кад Вам кажем да су то мени људи, више би знао да сам ја, ја сам до 01.03.91.године, радио у Загребу, тамо сам школован био, те људе не познајем, тако да сам познавао више људи вероватно би знао о некоме. Ја једног јединог човека познајем који је био доле у притвору, а да је радио са мном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли приближно рећи колико је то пуно људи?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па не знам, најмање 50.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Јел знате због чега су приведен и ко их је привео?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Углавном, вероватно као да су рушили систем СФРЈ и тако ја мислим. А приводили су их припадници полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А који припадници да ли се сећате?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Припадници специјалне полиције и припадници полиције ове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. И кажите ми јесу ли то били и Срби и Хрвати или само неки од тих који су привођени?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Углавном Хрвати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Углавном Хрвати. Јесу ли постојала ту нека решења о задржавању, јесу ли рађене некакве одлуке да ли Вам је то познато?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Ма од нас доле никаквих решења није било, не знам горе у оперативном саставу да ли је то неко водио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли имате нека сазнања о томе да је извршен напад или чишћење села Козарац 28. августа 91.?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Не знам кад је то било али знам да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви евентуално учествовали? Да ли сте ишли у тај задатак?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Нисам судјеловао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли нешто знате о убиству Адама Барића и рањавању његове супруге Ане Барић?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Не знам стварно, те људе нисам познавао па се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Сад знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците. Хтели сте.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Сад знам о којим се људима ради, да сам их онда познавао онда би вероватно нешто знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана изволите. Имате питања? Ајмо редом. Изволите.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добар дан. Адвокат Павле Литричин, бранилац Слободана Стригића. Ја бих хтео само на једну околност да Вас питам. Ви када сте саслушавани 14. студеног 2000. рекли сте поводом приче око тога везано за породицу Чичак да се нисте усудили да се претерано распитујете око детаља знајући да је то учинио сад ја парафразирам Вукшић Зоран, који је био у то време врло опасан како за хрватски и други живаљ, тако и за становнике српске нације. Да ли можете да ми објасните како је он то био опасан, конкретно мене интересује за становнике српске нације.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Тако сам ја нешто рекао истражно суцу јел?

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Да, тако стоји у записнику. Да Ви због тога нисте хтели претерано да се интересујете за случај породице Чичак, зато што сте се, сад ја то могу да закључим плашили.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Зато што сам се плашио јел?

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Да.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па јасно, пошто је око тога кажем прича била врло тајновита, све је то било у велу тајне и све из неког страха јер такав страх је утицао на мене и тако.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Добро. А да ли имате неки конкретан разлог да се плашите Вукшића у том тренутку?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па немам конкретан разлог зашто би се њега ја плашио.

Адв ПАВЛЕ ЛИТРИЧИН: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Даље?

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Радмила Бјелетић бранилац окривљеног Хрњака. Ја бих се надовезала на ово питање које Вам је поставио сада колега на страни 3 овог записника од 14.11.2000.године, у односу на Зорана Вукшића, а све објашњавајући овај догађај убиства породице Чичак и Вашег сазнања 3-4 дана после тога како кажете, Ви кажете врло ризично у то време извините, врло ризично било је шта питати а поготово ако је то учинио тај Вукшић Зоран. Зашто је то било ризично питати нешто што учини Вукшић Зоран? Ком ризику се излаже неко ко пита шта је учинио Вукшић Зоран?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Такво је доба било, ја да сте живели тамо вероватно би знали о чему се ради. Било је такво доба, није била власт конструирана како треба и било је свашта могуће.

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли би нечији живот био угрожен ако пита нешто шта је учинио Зоран Вукшић?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па можда мој, моје обитељи шта ја знам. Ја јесам тамо нешто вероватно тако рекао, баш да сам тако нешто рекао као што ту пише, добро.

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Ја сам Вам предочила, знате па.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Добро. У реду је то и не кријем ја, било ме је страх око тога се распитивати, јел треба још једанпут да поновим?

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: А зашто Вас је баш тај, искључиво имате тај страх од Зорана Вукшића?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па зато што се причало да је он то урадио.

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Шта? Шта да је он то радио?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па да је око њега је овај, је прича причала да их је одвео и да је он извршио то убиство јел.

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала Вам. А кажите ми молим Вас, до када сте Ви радили, нисам Вас разумела. До када сте радили у СУП-у Бели Манастир?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: У СУП-у Бели Манастир?

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Радим и дан данас.

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: И дан данас радите. А кажите ми да ли сте то време ратних дешавања све време виђали окривљеног Вукшића у СУП-у Бели Манастир?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Да.

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала. Немам више питања.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Био је припадник специјалне полиције, касније је био рањен, долазио је тамо на посао онако рањен једно време је одлазио горе, ја мислим тамо где је оперативни састав,

шта је радио не знам, углавном, после тога је био чини ми се припадник резервног састава милиције.

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Има ли још неко питања? Одбрана? Не? Изволите. Прво, почећемо од Зорана Вукшића. Само укључите микрофон.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Кад сте почели 91. радити у СУП-у Бели Манастир, ту сте споменули нешто коловоз, рујан, август, септембар. Кад је то тачно?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Крајем осмог месеца, крајем осмог месеца, почетком деветог, сад не знам тачно.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Кажете да сте ме виђали да сам ишао у подрумске просторије. Кад је то било?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Где сам ја то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није то рекао.

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да Вас је виђао у подрумским просторијама.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Не, не, нисам то рекао, јер Вас нисам виђао уопште тамо, нисам Вас виђао никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Добар дан господине Грчићу. Слободан Стригић, осумњичен за ратни злочин. Ја бих Вам поставио три питања. Ви живите и данас у Каранцу и живели сте и пре рата у Каранцу?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Да.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Да ли познајете Милиновић Перу и Барат Јосипа?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Да, познам. Да, знам. Милиновић Перо није више у Каранцу а Барат је и сад тамо.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Хтео би да Вас питам у вези њиховог здравственог стања, какве су то две особе? Да ли Вам је нешто познато о њима?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Ево Барат знам да има проблема нешто са живцима, да се лечио мислим ПТСП или тако нешто, а Милиновића, колко га знам, није, онако неозбиљан имао је неки не би рекао психичке проблеме, али био је онако неозбиљан и од њега се могло чути свашта.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Говорило се да вија вештице и да прича са враговима.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па тако, имао је неке сусрете треће врсте. Али добро, то ја нисам за озбиљно никад схватао код њега, јел се он зезо или је стварно то имао, ја стварно не знам.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Добро. Ево имам још два питања. Ја сам радио као припадник специјалне јединице СУП-а Бели Манастир. Да ли Вам је познато да сам користио неко возило?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Специјална јединица је користила више возила, мислим да си ти возио неку марицу.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Добро. Ви сте тада били у дежурној служби?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Да.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Кажите ми да ли сам ја имао обавезу као припадник специјалне јединице који је користио марицу као возило да дођем код Вас по кључ од возила или да вратим Вама кључ од возила?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па да ли си имао обавезу ја то не знам, знам да су имали ови што су радили са мном у оперативном саставу, мислим да су ови из станице милиције имали али ви специјалци сте користили та возила брате мили ко да сте их приватизирали.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Добро.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Сад дал сте Ви имали обавезу, али ја колко је мени познато, Ви је, ако сте имали обавезу то нисте радили. Нисте доносили те кључеве. Возали сте се било је тих возила свуда.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Добро. Хвала. Ви и данас радите у полицији у Белом Манастиру.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Да.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Да ли сте некада добили неку информацију да сам ја пријавио ратни злочин Републици Хрватској? Да ли имате такву информацију? Да ли се причало нешто или?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Ја мислим да, мислим да сам чуо негде да си разговарао са овим, он је био онда оперативац Јапа јел?

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Да.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: То ми је мислим његов син рекао, али нисам сигуран.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Добро. Хвала Вам лепо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање у вези овде Слободана Стригића. Кажете да сте јавним поговором сазнали за Вукшића али сте исто тако кажете чули и за Стригића. Ко Вам је то причао за њега да је и он учествовао у овим догађајима у вези породице Чичак? Јел сте то чули негде, овде стоји да сте.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Чуо сам то након реинтеграције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тек након?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Када су дошле колеге полицајци из Хрватске. То су била њихова сазнања и онда сам од њих то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пре тога нисте чули ништа?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Нисам, нисам, само се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још мало да ми појасните ово Ваше дежурство. Ви дежурате имате помоћнике, јесте ли Ви доле на дежурани седите, или седе Ваши помоћници. Како то дежурате, да ли имате неко?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Има дежурства, ја сам у задњој просторији, мој помоћник је напред, како да Вам објасним, то су две просторије, улази се у прву ту буду помоћници, ја сам био у оној другој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се доводе лица која су лишена слободе, коме се доводе, дежурном? Јел ви кажете да имате, да сте водили записник. Јесу ли те књиге остале, да ли постоје и дан данас? Те књиге дежурства, мислим радите и даље у полицији, па питам вас да ли знате, да ли постоје те књиге дежурства да се види ко је кад приведен и с којим разлогом и ко их је привео?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Постојале јесу, да ли сад постоје стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто смо добили информацију, што Вас је питао и овде оптужени Стригић да су постојале, да су кључеви за возила стајали, тако су нам рекли, у дежурани и да је дежурни давао кључеве од возила. Ви сад кажете да су специјалне јединице могле да користе возила а да не знате да ли су они враћали кључеве?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па не да не знам, него нису, они, више си их могао видјет те возила пред «Српским мачем», то је кафић тамо него у полицијској постаји где су се они скупљали. То је таква ситуација била, није била, ако ме разумијете, није била дисциплина на нивоу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, то ме само занима, кажете у Ваше време није, да ли се доле певале неке песме у дежурани, јел Вам се неко жалио, јел Вам неко стављао примедбе шта се дешава, од Ваших помоћника, јел Вам реко да желе људи да уђу доле?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Видите ја, у моје доба тврдим није, чуо опет кажем из поговора јесам, и видео сам те људе неке да су озлеђени и тако, увек смо били упозоравани од стране шефа, нашега шефа Шимуновић Душана да не пуштамо никога доле, значи то је било познато да се то нешто тако ради. Да ми је познато да се тако нешто ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли кад сте то сазнали да ли сте пријављивали Вашем шефу а он даље Здјеларевићу који је био

тада секретар, да ли сте рекли да има, јесте ли га обавештавали да имате проблема, да се људи бију доле, да?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Шта да обавјештавам кад је он сам нас упозоравао да не дозвољавамо никоме да иде горе да малтретира те људе, значи да је био упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је позната нека женска особа која се зове Виолета?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Виолета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Жена од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукшића?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Или девојка је онда била, сад да ли је жена не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли она долазила код Вас у СУП?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: У СУП?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у Полицијску станицу?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Мислим да је једно време чак и становала горе, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у милицијској станици?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Да, има и просторије горе у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Просторије имају горе, гарсоњере неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи она је ту и живела?

Сведок МИЛАН ГРЧИЋ: Па мислим да је користила једну, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања још? Нема.

То је све што имам да изјавим.

Хвала Вам што сте приступили и што сте сведочили. То је готово, да се одјавимо са Жупанијским судом у Загребу, да се захвалимо. Довиђења. Има ли неких приговора, хтели сте да ставите пре него што. Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја сам ставио већ примедбу а дужан сам сад и да образложим на питања колеге тужиоца које је постављао господину Бенаку. Он је сугестивно постављао питања у погледу где је сугерисао да је неко, да је његов исказ свежији овај из 2010., а да сигурно зна, да му је познатије шта је било 2001., и ваљда се тада сигурно боље сећа. То је сугестивно питање. Зашто ја то сада износим и зашто реагујем због тога? Реагујем због тога јер сугестивна питања чак и ако бранилац постави који је заинтересован у одбрани суд ће га упозорити, међутим основним принципом из члана 17 Законика о

кривичном поступку државни орган дужан је при постављању питања да објективно и истинито приступа утврђивању чињеница. Према томе постављање сугестивних питања која иду на штету мог браћеника су супротна одредбама не оних појединачних само, него супротно начелу који обавезује државне органе. Због тога стављам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дозволите да и ја кажем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као одговор на примедбу. Мислим примедба је потпуно неоснована, колега није цитирао директно ни једно сугестивно питање, сведока сам питао за записник оно што је казао и питао сам га зашто се разликује, да ли зато што се боље сећа или зато што није унето или из неког трећег разлога. Према томе ту не постоји никаква сугестија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имаћемо то у виду. Ево сад да видимо техничке ствари да решимо сада оно што нам је. Овако имамо слободне термине у октобру то је 12. 13. и 14.октобар, други браниоци нити окривљени нису нам дали предлог да саслушамо неке нове сведоке, до сада још никакве од вас, ако нема да знамо да неће бити сведока. Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче већа, имамо сведоке него смо мислили да, рецимо сад ова Матилда Вранић, чекамо госпођу већ два, три пута да се, надам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте она има 74 године, ја сумњам да ће она и следећи пут, ја не могу, ово су ми термини за поподне, за 14.30, ови сада, 12. 13. и 14., запишите и за новембар, јер ја сам заузео термине и за новембар, то је 09.10.11.новембар у 09.30, тада ћемо моћи да позовемо Матилду Вранић, то онда можемо са Жупанијским судом да успоставимо контакт. Ако сте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ми имамо мислим за овог Миловановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу, покушаћемо поново Матилду Вранић онда да позовемо, али има ли предлог да се позове још неко?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Има председниче већа, доставићемо Вам адресе и то онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само адресе, доставите нам и образложење на које околности ћемо да испитамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Наравно, то смо дужни да Вам доставимо. За ове сведоке из Хрватске, ако би већ видео линком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате, да, ми имамо видео линк па да видимо из којих, да упознамо и тужиоца да и он зна.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Наравно мора знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из којих разлога. Да ли ви остајете у предлогу да се саслуша Ђуро Опачић?

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Остајем при том предлогу и да поновите достављање за Павао Нађа, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Павао Нађ.

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Мислим да су били годишњи одмори, да нешто, проверавала сам ту адресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Павао Нађ, је овде, он је овде код нас, јел тако.

Адв РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Он је у Суботици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Суботици, њега можемо позвати у овој поподневној смени у октобру. Ја ћу вам дати онда датуме, само да сконцентришемо све доказе, да вам кажем колико ће сведока, па ћу вам доставити списак за који дан. Али имајте у виду значи ова три дана у октобру и ова три дана у новембру. У новембру сам рекао то је у 09.30., 09.10. и 11., вероватно ће бити видео конференцијска веза, одбрана. Е сад да видимо још, ви сте нама доставили, адвокат Ивана Томовић ових 20, али морате ми доставити, јел овде 20, 32 сведока, значи да би знали на које околности, да ли су они били присутни, то морате Ви да нам доставите да би могли да решимо. Ништа значи за октобар ћемо оставити овога први дан Павао Нађ, ако сте сагласни можемо да прочитамо и неке од ових писмених доказа тог дана, који су, то ћемо видети да нам, да убрзамо поступак да нам не би одужили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није згорег, имамо то искуство, да и браниоци у довољном броју примерака за друге браниоце, да би се могли изјаснити. Не само и тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја, то важи, ја ћу доставити све што и ви доставите другим браниоцима, али само нека буде довољно. Урадите предлоге да ја могу да дам и тужиоцу да одлучи, и онда ћемо одлучити кога, и ако ја могу, ако имам довољно времена и ако су ови сведоци овде у Србији лако ћемо их позвати за овај 09. 10. за овај октобар, али нам је битно за новембар да видимо ако буде видео конференцијска веза, знате да им треба најмање месец и по, два док се све то достави.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одлаже, наставак се заказује за:

12.октобар 2011.године у 14.30 часова,у судници број 4.

Имаћемо за 12. 13. и 14.октобар.

Ако буде нешто да немамо довољан број сведока видећемо, само ви нам доставите што пре ово да би могли да решимо. Не 14.30, а новембар ће бити 09.30.

Завршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА